

καὶ ἄλλα ἄλλων τοιαύτων ὀνομάτων, διότι τὸ ἄσμα ὅπερ ἄδεται εἰς ῥύθμισιν ἐνὸς ἐκάστου χοροῦ, ἄρχεται ἐκ τῆς λέξεως τοῦ ὀνόματος τοῦ χοροῦ (ἴδε τὴν ἡμετέραν ἄσματικὴν συλλογὴν Ἀριθ. 420—472).

Ἐκαστον δὲ τῶν ἀνωτέρω χορευτικῶν εἰδῶν διαίρεται εἰς δύο θέσεις, τὴν μὲν σιγαλὴν καὶ βραδεῖν, τὴν δὲ ἔντονον καὶ ταχυτέραν, τινὲς δὲ τῶν χορῶν τελοῦνται διὰ συντόμων περιόδων διαδεχομένων ἀλλήλας, τινὲς δὲ διὰ δύο μόνων διαρκῶν περιόδων ἐκκτέρως θέσεως ἀποπερατοῦνται. — Εἰς τοὺς προεκτεθειμένους ἐθνικοὺς χοροὺς, τοὺς διὰ βραδέων ἀλλὰ χαριέντων κινήσεων καὶ ἐλεγμῶν κροτουμένους, εὐρίσκει ὁ περίεργος παρατηρητὴς ἀφέλειαν, εὐρυθμίαν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον, χάριν ἐπὶ τὸ φυσικώτερον καὶ σεμνοπρέπειαν τὴν ἀρμόζουσαν τῷ θήλει γένει, φαινόμενα ὅπερ ὁ Εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς ἀπεσκορράκισεν ἐκ τοῦ χορευτικοῦ, μεταλθὼν μελωδίαν μὲν θελκτικωτέραν καὶ κανονικότητα σωματικῶν κινήματων, ἀλλὰ καὶ τάσιν οὐχὶ σπανίως κεντοῦσαν καὶ ἀπωθοῦσαν τοὺς χορευτὰς εἰς ὅ,τι ἀπάδει τῇ σεμνοπρεπείᾳ. Ἀτυχῶς δὲ ἐν τῇ πόλει τῶν Ἰωαννίνων, ὅφ' οὗ παρεισέχθη τὸ περιδῶντον *κρινολίτον*, συνερείλωσε τοῦτο καὶ τὴν ψώραν τῶν νεωτέρων χορῶν, τὴν πόλκαν, τὸ βάλς (στρόβιλον), τὴν κουατρίλιαν καὶ ἄλλα (1).

Ταῦτα τὰ περὶ τῆς ὀρχήσεως ἐν ταῖς πόλεσι· παρὰ δὲ τοῖς ἀγροδικαίτοις Ἠπειρώταις συνηθέστεροι καὶ ἀσπαστότεροι χοροὶ εἰσὶ, παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν ὁ Τσάμικος καὶ ἡ Κάιντα, παρὰ δὲ ταῖς γυναῖξιν, ἡ Μηλίτσα, τὰ Φρύδια τὰ γραμμένα, καὶ ἕτερος τοῦ συρτοῦ ἢ στρωτοῦ συστήματος. Παρ' αὐτοῖς δὲ ἡ ὀρχησις γίγνεται ἐν ὑπαίθρῳ ἐκάστοτε κατὰ τὰς πανηγύρεις, εἰς τὸ ἄλσος τὸ περὶ τὸν πανηγυρίζοντα ναὸν ἢ εἰς τὴν αὐλὴν αὐτοῦ, κατὰ τὸ δωδεκαήμερον καὶ τὸ νεοδδόμαδον, ἐν τῷ μεσοχωρίῳ, κέντρῳ τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ὑπαίθροις ὁμαλοῖς ἐδάρεσι, καὶ ἐν ταῖς ἀμπέλοις καὶ ἀγροῖς, κατὰ τὸν τρυγητὸν καὶ τὸ θέρος. Ἡ συνηθέστερα δὲ παράταξις τοῦ χοροῦ ἐστὶν ἡ ἐπομένη. Δύο ἢ τρεῖς ἄνδρες ἐκ τῶν ἐπιτηδειωτέρων εἰς τὸ χορεύειν, χοροστατοῦσιν ἐπὶ τῶν δύο τῆς χορείας ἄκρων, καὶ μετ' αὐτοὺς ἑπονται κατὰ σειρὰν αἱ μᾶλλον ἡλικιωμένοι, ἐν δὲ τῷ μέσῳ συμπλέκονται αἱ νεώτεραι τῶν χορευτριῶν. — Ἀρχομένου τοῦ μέλους διὰ μουσικῶν ὀργάνων (αὐλοῦ καὶ τυμπάνου

κατὰ τὸ πλεῖστον), ἡ χορεία σχηματίζεται εἰς ἡμικύκλιον, χορευουσῶν τῶν γυναικῶν διὰ στρωτῶν καὶ κανονικῶν βημάτων, τῶν δὲ ἀνδρῶν τῶν προεξαρχόντων δι' ἐκτενεστέρων καὶ πηδῶν. Ἐν ἑλλείψει δὲ μουσικῶν ὀργάνων διευθύνει τὸν χορὸν ἄσματικόν τι μέλος φωνούμενον ὑπὸ τοῦ ἡμίσεως τῆς χορείας καὶ ἀμέσως ἐπαναλαμβανόμενον ὑπὸ τοῦ ἄλλου ἡμίσεως. — Περαιτουμένου τοῦ μέλους ἡ ἄσματος, λήγει καὶ ἡ περίοδος τοῦ χοροῦ, καὶ ἄρχεται ἀμέσως ἕτερον εἶδος μέλους ἢ ἄσματος, μεταβλλομένης τῆς τάξεως, δηλ. ἡ τέως σχηματίζουσα τὴν οὐρὰν ἄκρα καθίσταται κορυφὴ τῆς χορείας, καὶ οὕτως ἀκολουθεῖ διαρκῶς ἐπὶ πολλὰς ὥρας, διότι ἡ ἀπολάμνουσα ἐγκαταλείπει τὴν θέσιν τῆς εἰς ἐτέραν πρόσφατον ἢ ἀναπαυθεῖσαν εἰς τὸ μεταξὺ. Τὸ αὐτὸ δὲ γίνεται καὶ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν, τῶν καὶ ταχυτέρον ἀποκαμνόντων, διότι αὐτοὶ μὲν πηδῶσι χορεύοντες, αἱ δὲ γυναῖκες ἀντέχουσιν ἐπὶ μᾶλλον, ὥς ἀτρέμα κινούμεναι (5).

Π. Α.

ΛΕΟΝΤΩΝ ΠΑΓΙΔΕΣ

ὑ π ο

ΙΟΥΛΙΟΥ ΓΕΡΑΡΔΟΥ

τοῦ *Λεοντοκτόνου* ἐφευρεθεῖσαι.

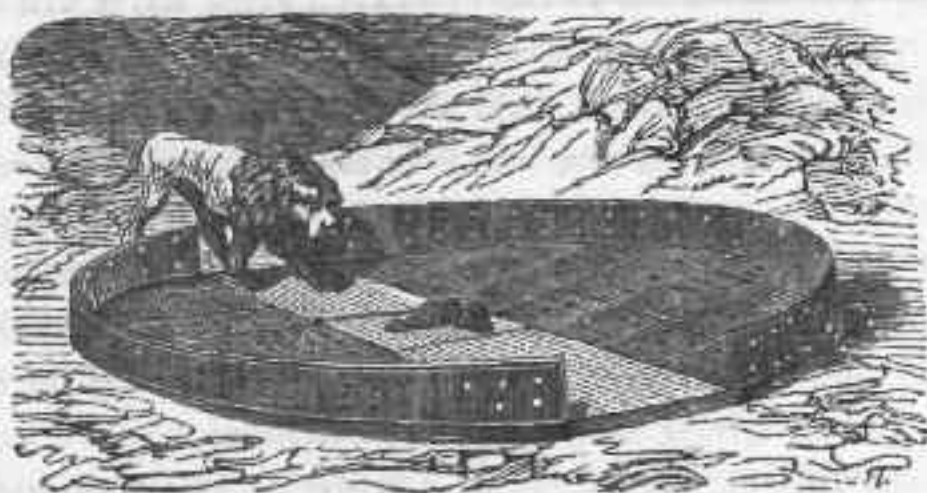
Τὸ ὄνομα τοῦ ἐφευρέτου λατρεύεται παρὰ τοῖς ἰθαγενέσι τῆς Ἀλγερίας καὶ αὐτοῖς τοῖς μήπω ὑποτεταγμένοις τῇ Γαλλίᾳ, καὶ αὐτοῖς τοῖς λησταῖς καὶ δολοφόνοις· διότι πρὸ τῆς γαλλικῆς κατακτήσεως ὁ ἡγεμὼν τῆς Ἀλγερίας εἶχεν ἐν τῇ σωματοφυλακῇ του πολλοὺς Τούρκους λεοντοθήρας, οἵτινες μετὰ μεγίστων προφυλάξεων καὶ δι' ἑαυτοὺς καὶ διὰ τὸ δέρμα τοῦ θηρίου ἐκαρτέρουν ἐν εἵδει τινὶ κτιρίων καλουμένων ἀρχιστὶ *μεβ.λῆδ*, ἐνεδρῶν, κρυπτῶν, ἢ ἐπὶ δένδρων· μετὰ δὲ τὴν γαλλικὴν κατάκτησιν οὐδεὶς ἐπρόντισε περὶ τῆς καταδιώξεως καὶ καταστροφῆς τῶν ἐπιβλαβῶν τούτων ζώων. Ὦθεν οἱ Ἀραβες ἐπόθουν τοὺς Τούρκους λεοντοθήρας, κατακρίνοντες τοὺς ἀδιαφοροῦντας Γάλλους· ὁ δὲ Ἰούλιος Γεράρδος προσβλήθει τὴν φιλοτιμίαν, ὥς Γάλλος, ἀφωσιώθη εἰς τὸ ἔργον τοῦτο καταφρονήσας καὶ *μεβ.λῆδ* καὶ δένδρα, τὰ ὅποια εἰς οὐδὲν ἄλλο τῷ ἐχρησίμευσαν ἢ εἰς στέγασμα κατὰ τῆς βροχῆς. Μεταξὺ δὲ ἄλλων λεόντων ἐφόνευσεν ἐν τῇ Ἀρχιούχῃ περίφημον λέοντα, ὅστις πρὸ ἐτῶν πολλῶν κατέστρεψε τὰ περίχωρα τοῦ Γέλυ,

(1) Τῶν ὀρχιστρίδων ὁ θεατρικὸς χορὸς παρὰ τοῖς Ἑλλησι τῆς Ἠπείρου θεωρεῖται καὶ ἀποσοθεῖται ὡς κακοήθης. Εἰς τὸν αὐτὸν χορὸν, κατὰ τὰς πόλεις τῆς Θεσσαλίας, οὐ μόνον οἱ Ὀθωμανοὶ ἀλλὰ καὶ οἱ Χριστιανοὶ ἀρέσκονται, κρατούμενον ὑπὸ διεφθαρμένων νέων καὶ νεανίδων, κατὰ τὸ πλεῖστον φυλῆς Ἀθηγκανικῆς, καὶ ὁμοιάζοντα τῷ τρόπῳ καὶ τοῖς σχήμασι, καθ' ὃ ἐπαίχeto παρὰ τοῖς Ἑλλησιν (εἰκονογραφ. 100 Τόμ. Β'. τῶν τῆς Πομπηίας ἀνασκαφῶν).

(5) Ἀπτεσθαὶ δὲ τοὺς ἐφεῖς ἀλλήλων ἀτρέμα περιόντας ὥσπερ ἐν χορείᾳ (Πλουτάρχ. περὶ ἐκλεισιπότων Χρηστηρίων). Ἰδ. καὶ Ὀμήρου Σ. ἀνωτέρω.

ἐνεδρεύσας καὶ ἀνιχνεύσας ἐπὶ 60 ὅλκῃ ἡμερονύκτια ἵνα πληρώσῃ τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν. Μετὰ τὸ ἀνδραγάθημα τοῦτο ὁ θηρευτὴς ἐδέχθη περὶ τὰς 5 χιλιάδας ἐπισκέψεων Ἀράβων, ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων, εὐχαριστούντων μὲν αὐτῷ διὰ τὸ εὐεργέτημα, ὑβρίζοντων δὲ τὸ ζῶον. Ἐκτοτε ἐμεγαλύνθη τὸ ὄνομα τοῦ λεοντοκτόνου, φιλοτιμουμένου ἡσυχάσαι νὰ φαίνεται ὠφελιμώτερος εἰς τὸν τόπον.

Ἀλλ' οὐχ ἥττον ἐπέμειναν εἰς τὸ πρῶτον σχέδιον ὅπερ καὶ ἐξέτεινεν, οὕτως εἰπεῖν, προστατευόμενος ὑπὸ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Ἀλγερίας, τοῦ στρατάρχου Πελισιέρου δουκὸς Μαλακῶφ, καὶ βοηθούμενος ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας καὶ διαφόρων ἐταιριῶν κοινῆς ὠφελείας. Ὅθεν συνέστησε νεωστὶ Ἑταιρίαν διεθνή ἀφρικανικὴν εἰς ταῦτο σκοπῶν, ὅπως κατορθώσῃ μὲν νὰ προστατεύῃ τοὺς τῆς ἐπιστήμης ἀπο-

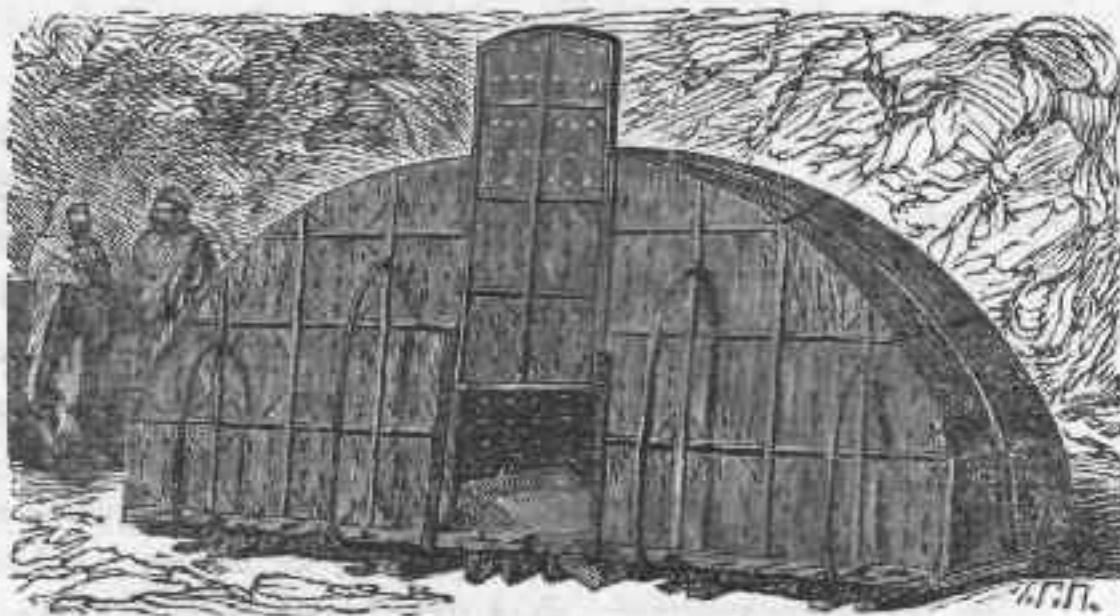

Παγὶς ἀνοιχτή.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς του, ἐκάστου λέοντος νέου ἡ τροφή ἀναβαίνει εἰς 500 φράγκα κατὰ μῆνα, εἰς λεηλασίας καὶ ἀρπαγὰς παντὸς εἴδους, ἥτοι κατ' ἔτος ἐπιφέρει βλάβην 6,000 φράγκων, πλὴν τῶν ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων, τὰ ὅποια καταβροχθίζει κατ' ἔτος εἰς ἐπιδόρπιον τὸ ἀδδθηφάγον θηρίον. Τοῦ δὲ μέσου ὄρου τοῦ βίου τοῦ ἀγρίου λέοντος ὄντος ἀπὸ εἰ-

στόλους διὰ στρατοῦ ἰθαγενῶν γεγυμνασμένων, εὖρη δὲ τρόπον τοῦ ζωγρεῖν τὰ θηρία καὶ ἀπαλλάξῃ τὴν χώραν τῆς πληγῆς αὐτῆς, πλουτίζων ἐνταύτῳ τοὺς ζωολογικοὺς κήπους τῆς πατρίδος του Γαλλίας.

Ἀνάγκη λοιπὸν παγίδων καὶ τὰς παγίδας κατασκεύασεν ἐντελεστάτας ὁ Κύριος Γουστάβος Λαβᾶλ, μηχανικὸς, κατὰ τὸ πρωτότυπον σχέδιον τοῦ Γεράρ-

Παγὶς κεκλεισμένη.

κουσιν ἕως τριάκοντα ἐτῶν, ἔπεται ὅτι κατὰ τὸ διάστημα 20 ἐτῶν ἐξημίωσε τὴν χώραν κατὰ 150,000 περίπου φράγκων.

Ταῦτα σκεψάμενος ὁ γάλλος θηριοκτόνος, διανοήθη νὰ ὀργανώσῃ ἐν Ἀλγερίᾳ συστηματικὴν θήραν τοῦ λέοντος, ὡς ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχει ὀργανισμένος ὁ τῶν λύκων διωγμός. Δυστυχῶς τὸ σχέδιον τοῦτο, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος ἐγκριθέν, δὲν ἐπέδωκεν ὁ δὲ θαρξάλεος θηρευτὴς ἐξηκολούθησε μόνος μετὰ τινων φίλων του καὶ δι' ἰδίων δαπανῶν ἀκήρυκτον ἄγων κατὰ τῶν λεόντων πόλεμον.

δοῦ. Σύγκεινται δὲ, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, ἐκ τριῶν κυρίων κομματίων τοῦ πατώματος, ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἐλατήριο, καὶ τῶν δύο πλαγίων, κλεισμένων καὶ ἐνσωμένων ἐν ἄκαρῃ καθ' ἣν στιγμὴν τὸ βάρος τοῦ σαρκοφάγου θηρίου πιέζει τὸ ἐλατήριο τὸ δὲ μήκος τοῦ πατώματος καὶ ἡ θέσις τοῦ ἐλατηρίου εἶναι τοιαῦτα, ὥστε ὁπόθεν καὶ ἂν εἰσέλθῃ τὸ ζῶον, πάντοτε ὁλόκληρον ἐγκλείεται εἰς τὴν παγίδα, διότι πρὶν ἢ πατήσῃ εἰς τὸ ἐλατήριο εἰσέρχεται ἐντελῶς εἰς αὐτήν.

Αἱ παγίδες αὗται θέλουσι τεθῇ ἐπὶ τῶν ἀτραπῶν

τάς ὁποίας συχνάζουσιν οἱ λέοντες· διὰ δὲ τοὺς πάν-
θηρας θέλει ἐντίθεσθαι ἐν αὐταῖς ζῶν πρόβατον ἢ
ζῶσα αἶζ.

Τὸ βάρος ἐκάστης παγίδος εἶναι 1500 χιλιογράμ-
μων· τὸ ὀλικὸν μῆκος 5 μέτρων, τὸ δὲ ὕψος 4 μέτρου
καὶ 80 ἑκατοστῶν. Καὶ ἐκτεταμένη μὲν καλύπτει ἑ-
κτασὶν 4 μέτρων καὶ 60 ἑκατοστῶν· εἴτε δὲ κεκλεισ-
μένη εἴτ' ἀνοικτὴ ἔχει ἐσωτερικὸν κενὸν ἐνὸς μέτρου,
ἀρκοῦν καὶ εἰς αὐτὸν τὸν μέγιστον λέοντα καὶ μὴ ἐπι-
τρέπον ἐν ταύτῳ εἰς τὸ θηρίον ἀνωφελεῖς καὶ ἐπιβλαβεῖς
ἀγῶνας. Ἀποσυντίθεται δὲ ἐντελῶς ἡ μηχανὴ καὶ
οὕτως εὐκόλως μετακομίζεται καὶ εἰς τὰ ὄρη ἐπὶ
καμήλου ἢ ἡμιόνου.

Ἐξάγεται δὲ ἐκεῖθεν τὸ ζῶον, ὡς μεταφέρονται
τὰ πτηνὰ ἀπὸ παγίδος ἢ κλωβίου εἰς ἄλλο κλωβίον.
Ἐκαστον πλάγιον ἔχει θύραν εἰς τὴν προσαρμύζεται
στερεῶς σιδηροῦς κλωβός, οὗτινος ἡ θύρα κλείεται,
ἅμα εἰσελθόντος εἰς αὐτὸν τοῦ λέοντος.

Σ.

ΠΙΦ ΠΑΦ,

ἢ

ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΑΝ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ.

*Διήγησις ἠθικὴ καὶ πολιτικὴ ἀφιερουμένη εἰς
τὰς νεάνιδας.*

(Συνέχ. Ἰδε Φυλλ. 341.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Τρομερὸν συμβεβηκός.

Τὴν ἐπιούσαν ἀνήγγειλεν ἡ ἐφημερίς τῆς Κυβερ-
νήσεως ὅτι ἡ βασίλισσα τὸ ἑσπέρας αὐτὸ τοῦ γάμου
τῆς ἐτρελάθη, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει σχεδὸν ἐλπίς θε-
ραπείας. Εὐθὺς ὅλοι οἱ αὐλικοὶ εἶπαν ὅτι τῶντι
εἶχαν παρατηρήσει τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου συμπτώ-
ματα τρέλας, ὅτι ἡ βασίλισσα εἶχε τὸ ἦθος ἀλλόκο-
τον καὶ ὅτι ὅλοι ἦσαν βέβαιοι περὶ τῆς ἀσθενείας.
Ὅλοι ἐσυλλυποῦντο τὸν βασιλέα, ὁ ὁποῖος μὲ βαθυ-
τάτην θλίψιν ἐδέχετο τὰς ἀποδείξεις τῆς ἀγάπης τῶν
αὐλικῶν του.

Μετ' ὀλίγον ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ ἡ κόμησσα
Μάρω· ἡ ταλαίπωρος ἦτο περίλυπος καὶ ἐπεθύμει νὰ
ἐναγκαλισθῇ τὴν πάσχουσαν ἀνεψιάν της· ἀλλ' ἦτο
τόσον γραῖα, τόσον ἀδύνατος καὶ τόσον εὐαίσθητος,
ὥστε διὰ τὸν φόβον μὴ πάθῃ δὲν ἐζήτησε νὰ τὴν ἰδῇ·
ἀπεχώρησε λοιπὸν εἰπούσα, ὅτι ἀνέθετε τὴν πᾶσαν
ἐλπίδα της εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ βασιλέως καὶ τὴν
ἐμπειρίαν τοῦ ἀρχιατροῦ τῆς αὐλῆς.

Μόλις δὲ ἐξῆλθε καὶ ὁ ἀρχιατρός πλησιάσας τὸν
βασιλέα εἶπεν εἰς τὸ αὐτίον του κάτι, τὸ ὅποιον
ἐκίνησε τὸν γέλωτά του· ἀλλ' ἀμέσως ἀνέλαβε τὴν
πρώτην σοβαρότητα.

Ὁ ἀρχιατρός Ρωσσοῦ ἦτο μέγας ἱατρός. Γεννηθεὶς
εἰς τὴν νῆσον τῆς Ἀστειότητος, ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν
τῆς Παλλάδος διὰ νὰ ζητήσῃ τύχην. Ἐπειδὴ δὲ
ἦτον ἐπιτηδειότατος ἄνθρωπος, δὲν ἠργοπόρησε νὰ
ἀρπάσῃ αὐτήν. Πέντε ἔτη εἶχε σπουδάσει τὴν ἱατρι-
κὴν εἰς τὴν περιόνυμον ἀκαδημίαν τοῦ Λινθερ, καὶ
ἐντὸς τῶν πέντε τούτων χρόνων εἰκοσιπέντε φορές
ἠλλαξεν ἡ ἱατρικὴ θεωρία. Χάρις λοιπὸν εἰς τὴν
στερεὰν αὐτὴν διδασκαλίαν ἀπέκτησεν ἀρχὰς ἀκλο-
νήτους. Ὅθεν δὲν εἶχε ποτὲ ἰδίαν γνώμην, ἀλλὰ πάν-
τοτε ἐτάσσετο μὲ τὴν γνώμην τῶν ἰσχυρῶν. Εἰς τὰς
ἀδιαφθόρους λοιπὸν χεῖρας αὐτοῦ ἀνετέθη ἡ θεραπεία
τῆς βασιλείσεως.

Εἶχον περάσει τρεῖς ἡμέραι ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς
φυλακίσεώς της, καὶ ἐλησμονήθη σχεδὸν τὸ πρᾶγμα
εἰς τὴν πόλιν, ὅτε ὁ Νηγιὰ ἐλθὼν ἀναμαλλιάρης εἰς
τὸν βασιλέα ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατά του καὶ εἶπε·

— Μεγαλειότατε, ἰδοὺ ἡ κεφαλή μου! ἡ βασί-
λισσα ἔγεινεν ἄφαντος.

— Τί λέγεις! ἀνέκραξεν ὠχριάσας ὁ βασιλεὺς·
ἀδύνατον! ἡ φυλακὴ ἔχει πανταχόθεν σίδερα.

— Βεβαιότατα, Μεγαλειότατε· καὶ τὰ σίδερα,
καὶ αἱ κλειδαῖαι, καὶ αἱ θύραι εἶναι εἰς τὴν θέσιν
τῶν· ὑπάρχουν ὅμως καὶ μάγισσαι αἱ ὁποῖαι περ-
νοῦν ἀπὸ τοὺς τοίχους, ὅσον χονδροὶ καὶ ἂν εἶναι,
χωρὶς νὰ τοὺς χαλάσουν. Πιθανώτατον νὰ ἦναι μά-
γισσα καὶ ἡ βασίλισσα. Μήπως ἐμάθαμεν ποτὲ ἀπὸ
ποῦ ἦλθεν;

Ὁ βασιλεὺς ἔττειλεν ἀμέσως καὶ ἔφερε τὸν ἱατρὸν·
ἐπειδὴ ὅμως αὐτὸς δὲν ἐπίστευε μαγείας, παρετή-
ρησε τοὺς τοίχους, τὰς κιγκλίδας, ἐξέτασε τὸν δεσ-
μοφύλακα, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἐξάξῃ καμμίαν
εἰδησιν. Ἐστειλαν ἄνθρωπον εἰς ἀναζήτησίν της παν-
τοῦ, διώρισαν κατασκόπους πλησίον τῆς κομῆσεως,
ἀλλὰ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπεπλήσθησαν. Ὁ δεσμο-
φύλαξ καθρέθη· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγνώριζε τὸ μυστικὸν
τοῦ βασιλέως καὶ ἐφοβοῦντο τὴν ἐκδίκησίν του, τὸν
διώρισαν θυρωρὸν τοῦ παλατίου.

Μετά τινας ἡμέρας ἀλιεῖς ἔφεραν εἰς τὴν αὐλὴν
τὰ ἐνδύματα τῆς βασιλείσεως, τὰ ὅποια εἶχε ῥίψει εἰς
τὴν ἀκτὴν ἡ θάλασσα. Ἡ ταλαίπωρος Τρελὴ εἶχε
πνιγῇ, κανεὶς πλέον δὲν ἀμφίβαλε βλέπων τὴν λύ-
πην τοῦ βασιλέως καὶ τὰ δάκρυα τῆς κομῆσεως.
Ἐν τοσούτῳ, συνελθὼν τὸ συμβούλιον τοῦ Κράτους
ἀπεφάνθη ὁμοφώνως ὅτι κατὰ νόμον ἡ βασίλισσα
ἐπνίγη, ὅτι κατὰ νόμον ὁ βασιλεὺς ἔμεινε χῆρος, καὶ
ὅτι διὰ τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ ἔπρεπε νὰ παρακλη-
θῇ ἡ Μεγαλειότης του νὰ ὑπανδρευθῇ τὸ ταχύ-